

Атанасъ Душковъ

Априлско въстание

Гори земята въ кървави пожари,
бучатъ гори, балкани и поля,
а въ шумата укрити, разговарятъ
лайдути отъ околнитъ села.

Далече се разстила равнината,
като рѣка следъ изобиленъ дъждъ
и сякашъ растне въвъ далечината
на бунта силуета всемогущъ.

Лъщи въ очитъ слънчовото злато,
прилива бързо въ жилитъ кръвѣта
и въ сърдцето младо и душата —
звучи възторжния химнъ на пролѣтъта.

И въ пукота на купъ башибозуци,
всрѣдъ грохота на бурния метежъ,
налитатъ неустрашимитъ хайдуты,
понесли всенародния протестъ.

И въ оня часъ на смъртно отчаяние,
на кърви, на убийства и беди,
паднаха въ легендарното въстание
плеада наши братя и бащи.

Но тѣ сж въ насъ. И тѣ чрезъ насъ живѣятъ!
Земята съ тѣхна кръвъ ни откърми,
за да пребждатъ утре и надъ нея
въвъ нашитъ синове и дъщери!